ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ БЕЛАРУСІ

ПРОЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

ОРГАН ЦЭНТРАЛЬНАГА І МЕНСКАГА КОМІТЭТАЎ ЛЕНІНСКАГА КОМУНІСТЫЧНАГА САЮЗУ МОЛАДЗІ БЕЛАРУСІ

№ 53 (435) Нядзеля, 15 мая 1927 г. | Выходзіць тры разы на тыдзень У СЕРАДУ, ПЯТНІЦУ І НЯДЗЕЛЮ | Год выд. VII. | Рэдактар прымае ад 12 да 2 гадз. дню. Сакратар ад 10—12 і ад 2—3 гадз. Тэл. № 903. | Адрас рэдакцыі газэты „Чырвоная Зьмена": Менск, Комсам. 25.

Лета--для здароўя

Культурна-асьветнай працай можа быць названа ўся дзейнасьць нашага саюзу, бо мы выхоўваем культурных людзей. Але мы ніколі ня ставілі сваёй задачай займацца толькі культурнай працай, культурным выхаваньнем моладзі ў вузкім разуменьні гэтага слова. Комсамол падначальвае сваю культурна-асьветную працу агульным задачам пролетарыяту.

З гэтага і выходзяць усе задачы, якія стаяць перад саюзам, якіх патрабуе разрашэньня сёньняшні дзень.

5-я ўсесаюзная конфэрэнцыя ЎсеЛКСМ у рэзолюцыі па дакладу ЦК проста сказала:

«Усе організацыі ЎсеЛКСМ павінны і ў далейшым разгортваць шырокую масавую культурную працу на падставе пашырэньня самадзейнасьці дабраахвотнасьці і ініцыятывы самой моладзі».

«Падначальваючы сваю культурную працу політычным задачам пролетарыяту, забясьпечваючы сваё пролетарскае кіраўніцтва па ўсім лініям сваёй дзейнасьці. УсеЛКСМ тым самым зможа забясьпечыць актыўны ўдзел мас моладзі ва ўсім грамадзка-політычным жыцьці і ўсёй працы партыі».

Над вырашэньнем, ці лепш кажучы над намячэньнем тых практычных мерапрыемстваў, тых шляхоў, ідучы якімі можна лёгка і беспамылкова выканаць задачы, што стаяць прад саюзам у галіне культурна-масавай працы. і працавала шырокая Менская агульна-гарадзкая культурна-масавая конфэрэнцыя, матар'ял ад якой чытай на другой старонцы нашай газэты.

Конфэрэнцыя працавала ў час, калі комсамольскія організацыі, юнсэкцыі падагульняюць сваю зімовую працу і рыхтуюцца да летняй працы, г. зв. да скарыстаньня сонца, паветра, вады.

У гэтым годзе ў чацьверты раз праводзіцца мэдыцынскі агляд рабочай моладзі. Першыя дні мэдагляду рабочай моладзі Менску паказалі, што тут—ня ўсё добра. Значны процант рабочай моладзі хворы. Здаровых людзей у нас надзвычайна мала.

Барацьба за аздараўленьне рабочай моладзі зьяўляецца адной з галоўнейшых задач, якія стаяць перад профсаюзамі, нашымі органамі па ахове здароўя і комсамолам.

Усе тыя мерапрыемствы і пастановы якія ўхваліла конфэрэнцыя ў сваёй большасьці і зводзяцца к таму, каб уся летняя культурна-масавая праца была накіравана ў бок аздараўленьня моладзі, каб было побач з карысным і прыемнае, забаўнае.

Конфэрэнцыя лічыць неабходным для ажыўленьня працы юнсэкцыі дабіцца ад належных органаў завербаваць адзін дзень у месяц сад «Профінтэрн» за юнсэкцыямі гораду Менску. У гэты дзень кожная юнсэкцыя будзе дэмонстраваць перад масай усяе моладзі наколькі яна справілася з задачай прыстасаваньня сваёй працы да запатрабаваньняў моладзі.

Таксама намечана правесьці агульнагарадзкое спаборніцтва паміж юнсэкцыямі гораду на лепшы вечар (самадзейнасьці, вайсковы, спартыўны, вечар сьпеваў, музыкі, гульняў і г. д.).

У галіне фізкультуры намечана правесьці шэраг вузкіх спаборніцтваў па масава-спартыўных гульнях, па лёгкай атлетыцы, стралковаму спорту і вайскова-прыкладной гімнастыцы.

Гэтыя спаборніцтвы павінны складацца па простай програме, якая не патрабавала-б вялікай падрыхтоўкі і ахапляла-б сабою магчыма большыя колы моладзі

Лепшы час для юнсэкцый -гарачая пара. Ім належыць многае зрабіць. У правядзеньні мерапрыемств юнсэкцый ячэйкі павінны прыняць самы актыўны удзел.

Зьезд комсамолу Кітаю.

4-ты зьезд Кітайскага комсамолу, які адчыніўся ў Ханькоў, супадае з 6-й гадавінай яго існаваньня.

З падпольля на волю!

Да 1925 году Кітайскі Комсамол ледзь налічваў 2500 сяброў. **Але шанхайскія падзеі 30-га мая зварушылі масы рабочай і сялянскай моладзі.**

У провінцыях, якія знаходзіліся пад уладаю нацыянальнага ўраду комсамол існаваў паўлягальна. Прадстаўнікі комсамолу адкрыта выступалі на мітынгах і сходах рабочай моладзі, але камітэты і ячэйкі знаходзіліся ў падпольлі. Нацыянальны ўрад не перашкаджаў працы комсамолу і комсамол хутка канчаткова вышаў з падпольля. Паўночная экспэдыцыя нацыянальных войск значна пашырыла рэволюцыйны рух у цэнтральных провінцыях Кітаю. Побач з заняцьцем новых мясцовасьцяў выходзілі з падпольля і нараджаліся новыя ячэйкі.

10 тысяч шанхайскіх комсамольцаў.

У Шанхаі комсамол налічвае ў сваёй організацыі 75 проц. маладых рабочых. Гэты процант бязумоўна вырас пасьля перамогі шанхайскага пролетарыяту. **Шанхайскі комсамол цяпер вырас да 10-ці тысяч сяброў.** Комсамол Шанхаю вядзе вялікую працу сярод рабочай моладзі, але ўдар здрадніка Чан-Кай-Шы прымусіў шанхайскіх комсамольцаў зноў іці ў падпольле.

Твар Кітайскага комсамолу.

У провінцыях, занятых нацыянальным урадам, комсамол вядзе і цяпер лягальную працу. **На апошнім зьезьдзе Кітайскай компартыі было ўстаноўлена, што Кітайскі комсамол вырас у 35-ці тысячную армію.**

У Кітайскім комсамоле 50 проц. маладых рабочых, каля 25 проц. сялянскай моладзі і 12 проц. студэнтаў.

Сялянскі рух за апошні час з надзвычайнаю сілаю расьце ў Кітаі. Толькі ў адной провінцы Хунані сялянскія саюзы налічваюць да 5-ці мільёнаў сяброў.

Аддзелы моладзі Гоміндану.

Партыя Гоміндану мае свае аддзелы моладзі. Гэтыя аддзелы моладзі ў большасьці зьяўляюцца **апораю леваму крылу Гоміндану.** Цяпер у сувязі з расколам партыі Гоміндан, калі правая частка адышла ад асноўнай масы, узмацніцца праца аддзелу моладзі.

Па бальшавіцкаму шляху.

Сувязь комсамолу з компартыяй у сучасны момант уступіла ў нармальныя формы. Да гэтага часу часта комсамол замяняў компартыю, маючы больш вялікую сетку сваіх організацый. Цяпер компартыя налічвае 60 тыс. сяброў. Яна набыла на фоне нацыянальна-рэволюцыйнай барацьбы значны аўтарытэт. Апошні пленум Выканкому Комуністычнага Інтэрнацыяналу Моладзі так формулюе існасьць Кітайскага комсамолу:

Кітайскі комсамол у мінулым годзе паставіў перад сабою мэту павялічыць лік сваіх сяброў да 30 тысяч. Гэтую задачу ён выканаў.

Уся наша ўвага накіравана на наш усходні братэрскі саюз.

Прывітаньне 4-му Усекітайскаму зьезду комсамолу.

Валакіту, кумаўство—на пяро юнкора!

Аб „парадках“ у Менакрфа.

«Ідэальна», што і казаць працуе апарат Менскага Акруговага Фінаддзелу. У мінулым нумары **«Чырвонай Зьмены»** нам ужо прыходзілася пісаць аб выпадку палагавой валакіты і парушэньня правоў грамадзян з боку Акрфа. Зараз перад намі факт яшчэ больш каламутнага характару.

Грамадзянін **Бяганскі**, уласьнік невялічкай хаты ў горадзе Менску, ня так даўно атрымаў паведамленьне з прапановай аб уплаце зямельнай рэнты за 1923 год. Так як гэтая рэнта была ім своечасова, некалькі гадоў таму назад аплочана, **Бяганскі** рашыў, што паведамленьне яму прыслана памылкова і ня будзе мець ніякіх вынікаў.

Але ўявіце сабе настрой і становішча Бяганскага, калі праз пару дзён да яго зьяўляецца агент Акрфа і ня гледзячы на протэст гаспадара, са спакойным сумленьнем вытварае опіс маёмасьці, якабы за няўплату зямельнай рэнты ў 1923 годзе.

Бяганскі пабяжаў у Акрфа ратаваць апісаную маёмасьць. Там аказалася, што запісы плацяжоў па зямельнай рэнце за 23 год невядома дзе згубіліся, з прычыны таго нельга ўстанавіць, ці сапраўды заплаціў рэнту той ці іншы грамадзянін.

«Мы нічога ня ведаем,—заявілі яму ў Акрфа.—**Вы павінны плаціць, і кропка, бо інакш будзе адказваць ваша маёмасьць».**

Грамадзяніну **Бяганскаму** заставалася адна надзея на Бюро Скаргаў РСІ, якое расьследаваўшы справу ўстанавіла, што зямельная рэнта за 23 год была ім даўно аплочана і што опіс маёмасьці зроблен няправільна.

У сваё апраўданьне Акрфа не знашоў нічога іншага, як сказаць, што— «Мы думалі, што **Бяганскі** ўладае адным домам, а яго жонка другім, з прычыны чаго і пачалі ўзысківаць рэнту за другі дом».(?)

«Памылкі бываюць»,—паддаквае ў тон Акрфа начальнік палагавога кіраўніцтва Наркамфіну тав. **Рэнсьцін.**

Я. Зэльцар.

Перад новым пасевам.

Кватэра... у 538 рублёў.

«І цётушак і дзядзюшак і матушак штук па пяць»... пяецца ў адной старой народнай песьні.

У канторы б. «Уралмэт» было не па пяць цётушак і дзядзюшак, а некалькі менш.

Кіраўніком «Уралмэту» быў прыняты на працу яго сваяк гр. **Янхін**, які да гэтага часу працуе ў канторы, у якасьці кіраўніка пададдзелу фондаў і заказаў.

Нават зусім нядаўна меў месца прыем тым-жа кіраўніком Бейлінсонам на пасаду комэрцыйнага карэспондэнту гр. **Поляка**, па яго асабістай заяве, у той час, як на гэтую пасаду ячэйкай КПБ Наркамгандлю высоўвалася другая кандыдатура.

У студзені 1926 году для кіраўніка б. канторы «Уралмэт» тав. **Бейлінсона** была адрамантавана кватэра за кошт праўленьня. Гэтая справа абышлася праўленьню ў 538 руб. У канторы «Уралмэт» тлумачылі гэта тым, што **кватэра гэтая лічыцца за праўленьнем, але пры назначэньні другога кіраўніка, кватэру ўсё працягвае займаць Бейлінсон.** Трэба спадзявацца, што для кватэры новаму кіраўніку будуць зансіраваны яшчэ грошы.

Добрае гаспадарства... Нечага казаць...

РСІ добра зрабіла, што абвясьціла строгі выгавар з папярэджаньнем Бейлінсону.

Трэба-ж протэкцыянізму раз на заўсёды пакласьці канец.

Р. Г-н.

Як экскурсію братва праважала...

З аднаго Менску едзе 55 чалавек...

Чацьвер у рэдакцыі цэлы дзень кіпіць праца па організацыі провадаў.

Каля 7-мі гадзін увечары пакоі рэдакцыі пачынаюць яшчэ больш ажыўляцца. Пачынаюць зьбірацца экскурсанты... Хто з чамаданчыкам, хто з карзінкай, з клумачкам прыходзяць у рэдакцыю, якую цяжка спазнаць... Можна падумаць, што гэта пасажырскі вакзал..

Настрой ва ўсіх падняты... У свайго стала **Курцік** хутка разьмяркоўвае спэцыяльныя экскурсійныя пасьведчаньні, памяткі і асобныя значкі для экскурсантаў.

Старасты груп атрымоўваюць і прымацоўваюць да рукавоў спэцыяльныя павязкі.

— Эй ты!—чутны штохвілінныя запытаньні.

— І ты едзеш?..

— Ну, вядома, еду... А ты?

— Не, я прышоў праводзіць вас.

Прышоў з маленькай скрынкай і тав. **Файгэнбаўм, які едзе на экскурсію за сродкі Выдавецтва «Чырвонай Зьмены»**... Ён сабраўшымся вакол яго хлапцам важна і няcьмела расказваў, што **узяў конкурс,—сабраў 55 трохмесячных падпісчыкаў „Чырвонай Зьмены“.**

Прышла павадыр працасьветаўскага піонэратраду. Просіць экскурсантаў:

— Перадайце нашай сатаварыскай групе маракоў лінкору **«Парыская Комуна»**... Самі піонэры размалявалі.

І перадала добра размаляваны піонэрамі портрэт Леніна з лістом маракам ад атраду.

Экскурсанты хутка знаёмяцца паміж сабой... Яны пазнаюць адзін другога па сіненькім значкам, якія красуюцца ў кожнага на грудзёх.

Адчувалася, што ўжо тут, у пакойчыку рэдакцыі яны спаяліся паміж сабой у добры экскурсійны колектыў...

А час хутка ідзе... Ужо 9 гадзін. На вуліцы ля рэдакцыі шмат моладзі з ячэек, прадпрыемстваў, якія прышлі на провады. Прышлі з сваім нязьменным спутнікам—барабанам—Ляхаўскія піонэры. Зразу павесялела.

З Ляхаўкі таксама прышла раённая група турыстых. Экскурсія для іх нешта роднае, падбадзёрваючае.

На станцыю адправіўся грузавік, напоўнены рэчамі экскурсантаў.

Яшчэ некалькі хвілін і пад гукі оркэстру Н-скага Каўпалка экскурсанты с прышоўшымі іх праважаць накіраваліся да вакзалу.

У клюбе КІМ у гэты час адбывалася агульна-гарадзкая культурна-масавая конфэрэнцыя... Пачуўшы музыку дэлегаты пакінулі свае мейсцы і вышлі разьвітацца з экскурсантамі.

— Гэта што за навіна?--пыталі адзін у другога спыняючыся на тратуарах прахожыя.

— Гэта першая ўсебеларуская экскурсыя працоўнай моладзі па маршруту Менск --- Ленінград --- Кранштат---Волхаўбуд,---адказваў тут-жа стаячы комсамолец.

Сапраўды-новае... Мерапрыемства новае. Ці ня з гэтай прычыны і марш, які граў чырвонаарм. оркэстр быў таксама якімсьці новым... як новымі былі твары у экскурсантаў.

Нават станцыю—прыбралі... Сустрэлі як належыць... К прыходу экскурсіі на станцыю, вароты ўжо былі адчынены і ўвесь паход прайшоў на пярон.

Тут пераклічка. Праверка экскурсантаў... Ці ўсе ў наяўнасьці.

Да адходу цягніка яшчэ 30 хвілін... Хлапцы пераносяць у вагон рэчы экскурсантаў... Разьмясьціліся.

Маленькі лятучы мітынг.

Ад Менскага Акругкому **Комсамолу** перадае прывітаньне экскурсантам тав. **Казанаў**. «Таварышы, вы ўяжджаеце ў **горад Леніна, горад пролетарскай рэволюцыі**... Вы азнаёміцеся з нашай буйнай індустрыяй, з грандыёзным **Волхаўбудам**, з вопытам працы **Ленінградскага Комсамолу**, з жыцьцём нашых падшэфных маракоў лінкор **«Парыская Комуна»**...

Вы, калі зьвернецеся назад усё тое, што бачылі, усе тыя веды, якія атрымалі, вы павінны будзеце перадаць усяму Комсамолу Беларусі, усёй беларускай моладзі. Няхай жыве першая ўсебеларуская экскурсія працоўнай моладзі.»

Ад экскурсантаў з адказам выступіў тав. Олікер.—«Ні адна дробязь ня пройдзе міма нашай увагі!

Ад імя экскурсантаў я перадаю шчырую падзяку рэдакцыі газэты **«Чырвоная Зьмена»**, якая організавала гэтую экскурсію».

Потым некалькі «цёплых» слоў—тав. **Курціка:**—«Мы цяпер уяжджаем у горад, дзе радзілася пролетарская рэволюцыя, у горад, дзе быў утваран Кастрычнік... Мы уяжджаем з ўпэўненасьцю, што ўсе нашы сілы, адданыя на падрыхтоўку і організацыю экскурсіі дадуць належны плён. **З дапамогай усяго спаянага, падобранага з добрых таварышоў, экскурсійнага колектыву мы нашай мэты дасягнем».**

Апошнія словы прамоўцы патанулі ў натхненных выкрыках—«ура»

Мягка цягнік крануўся з месца... Зноў выкрыкі «ура»! Зноў Інтэрнацыянал... З вакон вагону шматлікавая колькасьць рук з шапкамі і хусткамі віталі стаячых на пяроне... Нейкае ўзбурэньне напаўняе постаць так, што хочацца кінуцца за цягнікам і ехаць разам з імі.

Р. Гольдзін.

Фізкультура у атрадзе

З школы і клюбу--на пляцоўку

Фізкультура ў піонэратрадзе

З надыходам лета ўся праца па фізкультуры з піонэрамі пераносіцца ў атрады, у сувязі з скончаньнем заняткаў у школах, дзе школьнікі-піонэры праходзілі курс фізычнага выхаваньня.

Для таго, каб забясьпечыць нармальную пастаноўку летняй фізкультпрацы ў атрадзе, неабходна правільна вырашыць наступныя пытаньні: **формы працы, праграма**, кіраўнікі, пляцоўкі і прылады для заняткаў.

Перш за ўсе трэба агаварыцца, што **праграма** заняткаў павінна падзяляцца **на дзьве** часткі: заняткі агульныя для ўсіх піонэраў і заняткі для малодшых (да 14 год) і старэйшых (старэй 14 год) піонэраў у паасобку, таму што цэлы шэраг фізкультпрактыкаваньняў, вельмі карысных для старэйшага піонэрскага ўзросту, будуць непасільны і таму шкодны для піонэраў малодшага ўзросту. **З гэтай прычыны будуць розныя і формы працы. г. зн.: агульна-атрадныя і агульна-зьвеньнявыя заняткі--адна форма і гурток фізкультуры старэйшых піонэраў пры піонэрскіх клюбах і базах--другая форма.**

Праграма заняткаў, правадзімых на зборах зьвеньняў і атрадаў, складаецца: з парадкавых практыкаваньняў—строй, фігурная маршыроўка; простых вольных практыкаваньняў і рухавых гульняў, у тым ліку гульняў з вялікім мячом, неспартыўнага характару.

Да мерапрыемстваў агульна-атраднага значэньня адносіцца **організацыя экскурсій. прагулак за горад, у лес, к рацэ** з правядзеньнем масавага **купаньня і прыняцьця сонечных ван.** Гэтая апошняя асабліва **даступна местачковым і вясковым атрадам**, дзе і лес і рака, прыгодная для купаньня, знаходзяцца звычайна на недалёкай адлегласьці.

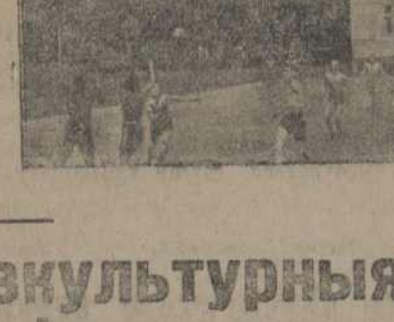
У праграму гуртка фізкультуры пры піонэрклюбе ўваходзяць: парадкавыя практыкаваньні, вольныя практыкаваньні, скачкі ў даўжыню і вышыню з месца, з разьбегу, лазаньне і пераразаньне, практыкаваньні у раўнавазе на берване, бег мерны (не спартыўны—2 хвілін), эстафэтны, на хуткасьць да 60 мэтраў (для хлапцоў), гульні рухавыя, гульні з мячом падрыхтоўчыя да баскэтболу і з спартыўных—баскэтбол з абмежаваньнем часу гульні і павялічэньнем перарываў. Для дзяўчат замест баскэтболу будзе больш надходзіць гульня у вольлей-бол.

Для правядзеньня заняткаў па фізкультуры з піонэрамі неабходна мець пляцоўку спэцыяльна для гэтага прыстасаваную. У большасьці выпадкаў прыдзецца дагаварвацца з профсаюзамі, школамі аб прадстаўленьні піонэратрадам на вызначаны час маючыхся ў іх распараджэньні пляцовак, але ў некаторых выпадках прыдзецца піонэрам абсталяваць уласныя пляцоўкі пры клюбах, пры чым мець на ўвазе наступнае: **размер пляцоўкі—20 на 30 мэтраў**, абсталяваньне баскэтбольнай стойкі. роўнае месца для гульні ў гарадкі, ускопанае месца для скачкоў, стойкі для скачкоў, бервяно (бум). З прыладаў трэба мець **камплект гульні ў гарадкі (можна лёгка зрабіць сваімі сіламі)** і 1-2 футбольных мячы.

Кіраўніцтва заняткамі будзе праводзіцца **павадырамі атрадаў і іх памочнікамі, павадырамі зьвеньняў**, і там, дзе гэта неабходна—комсамольцамі-фізкультурнікамі прымацаванымі для працы ў атрадзе.

Вялікую дапамогу ў правядзеньні масавых заняткаў павінны будуць аказаць піонэры, якія знаходзяцца ў гуртках фізкультуры. Агульная фізкультурная падрыхтоўка і пэрыодычныя інструкцыйныя заняткі з павадырамі---справа бюро ЮП сумесна з Саветам Фізкультуры, для работы-ж з фізкультгурткамі **трэба прыцягнуць інструктароў фізкультуры** па дагаворанасьці з організацыямі, якія іх утрымоўваюць і праз пасрэдніцтва Саветаў Фізкультуры.

С-ў.

Організуем фізкультурныя куткі.

Куток фізкультуры, арганізаваны пры піонэрскім атрадзе, павінен задацца мэтай навочна паказаць на задачы фізкультуры і сродкі, накіраваныя да аздараўленьня організму. Матар'ял, зьмяшчаемы ў кутку, павінен быць жывы, цікавы, могучы сваім надворным бокам прыцягнуць увагу піонэраў і ў той-жа час быць па зьместу глыбокім. Куток павінен быць дарадчыкам па шэрагу цікавячых піонэраў пытаньнях.

Зьмест кутку павінен адбіваць сабою не толькі моманты, зьвязаныя з працай атраду па фізкультуры, але і зачэпліваць бытавыя бакі піонэраў у атрадзе і дома,—яскрава паказваючы вынік нездаровага жыцьця і сродкаў, якія могуць не здаравіць.

Фізкультура ахоплівае сабою гігіену і санітарыю; выходзячы з гэтага трэба прызнаць неабходным злучэньне санітарнага кутка, зрабіўшы яго аддзелам кутка фізкультуры.

Санітарны аддзел павінен перасьсьледаваць мэту карцінна паказаць уплыў асобных выглядаў фізпрактыкаваньняў на організм займаючыхся, і з другога боку—концэнтрацыяй пры гэтым аддзеле прадметаў санітарыі і гігіены, аказаньне першай дапамогі пры няшчасных здарэньнях і паказаньне на формы здаровага быту.

У кутку фізкультуры трэба зьмяшчаць опрача маючыхся ў атрадзе спартыўнага і гімнастычнага інвэнтару (прылады) яшчэ і ўсе фізкультурныя табліцы, плякаты, схэмы, дыяграмы, малюнкі, карціны, якія маюць канечна сваёй мэтай паказаць на сродкі і задачы фізкультуры.

Акрамя прыладаў фабрычнай вытворчасьці можна і **трэба папулярызаваць вырабы прыладаў сіламі самых піонэраў ў мініацюрнай форме** (з гліны, дрэва, і інш.). Такім чынам можна зрабіць брусы, турнік, кольцы, трапэцыі, шасты і г. д.

Пры кутку раіцца мець справачную кнігу па пытаньнях фізкультуры.

Шэраг пытаньняў, на якія ня зможа адказаць савет павадыроў, перадаюцца ў Бюро ЮП ці Савет Фізкультуры, дзе пытаньні знойдуць свой адказ.

Паветра--вада--сонца

Менская культурна-масавая конфэрэнцыя

Ва ўсёй культурна-масавай працы павінна быць дабраахвотнасьць.—Юнсэкцыі, лета—гарачая пара вашай працы. Ячэйкі, на дапамогу юнсэкцыям!

11 і 12-га мая ў Менску працавала гарадзкая культурна-масавая конфэрэнцыя. Прысутнічала каля 150 дэлегатаў—працаўнікоў юнсэкцый, апоргаў ячэек і г. д.

„Політыка і культурніцтва“.

З дакладам на тэму «**Політыка і культурніцтва**» выступіў тав. **Ратнэр.**

— У некаторых з нас,—кажа дакладчык,--існуе няправільны погляд на культурніцтва. Пад апошнім належыць разумець усю нашу культурную і масавую работу, правадзімую ва ўмовах мірнага пэрыоду; сюды ўваходзяць і барацьба за новы быт, організацыя досугу і адпачынку моладзі і г. д.

Каб ня сесьці ў галёшу,
Лета правесьці ня горш
Чым другія, ня зявай,
Падрыхтоўку пачынай.

Захаваньне пролетарскага ўплыву ў сучаснай культурніцкай рабоце зьяўляецца задачай першай чарговай важнасьці. У нас ёсьць шмат культурных установ. існуе шэраг літаратурных організацый, як **„Маладняк“, „Узвышша“, „Зьвеньня“** ды інш. Скажэце, таварышы, ці адчуваецца там наш уплыў, што ведае наш комсамольскі актыў аб рабоце гэтых організацый, акрамя таго што яны існуюць? -

— Трэба адкрыта прызнацца, што **актыў комсамольскі вельмі слабы ў пытаньнях літаратуры, мастацтва і г. д.** Знаёмства з гэтымі пытаньнямі мае вялізарнае значэньне ў справе культвыхаваньня рабоча-сялянскай моладзі, ад гэтых пытаньняў, нарэшце, належыць падрыхтоўка новых кадраў пролетарскай інтэлігэнцыі.

Нам патрэбна кіраваць усёй культурна-масавай работай, прыдаць ёй такія формы, якія-б прываблялі моладзь. Усесаюзная конфэрэнцыя ЛКСМ канстатавала, што наша кіраўніцтва гэтай работай не знаходзіцца на належнай вышыні, у выніку чаго ўзмацняецца ўплыў на моладзь нашых ворганаў, розных рэлігійных сэктаў і плыняў. З мэтай вярбоўкі сваіх прыхільнікаў, яны здолелі шырока разгарнуць сваю культурна-масавую работу у некаторых выпадках нават лепш за нас.

Дзеля таго, каб якасна палепшыць нашу культурную работу, зрабіць яе сапраўды масавай, ахапіць ёй як мага больш значную масу моладзі, **мы павінны шырока выкарыстаць і прыстасаваць вопыт іншых організацый нашага саюзу.**

У гэтым сэнсе заслугоўвае самай значнай увагі, цалкам апраўдаўшы сябе ў Ленінградзе, вопыт гэтак званых «**асяродкаў быту**», кожны з якіх гуртуе навакол сябе некаторую колькасьць моладзі з аднолькавым разьвіцьцём і аднолькавымі запросамі. Нам, у Беларусі, трэба старацца пераймаць такія крупіцы вопыту, прыстасоўваць іх да нашых умоў.

Якія-ж нашы задачы на бліжэйшы час?

1) Увязаць політыку з культурніцтвам.

2) Ва што-б то ні стала перамагчы на фронце барацьбы за моладзь.

3) Ва ўсёй нашай культурнай рабоце захоўваць прынцып добраахвотнасьці і

4) Адмовіцца ад шаблёну ў культурнай рабоце. прыстасоўваць яе да ўсіх пластоў моладзі, улічваючы, што кожны пласт мае свае асобныя запатрабаваньні.

Організуем добры досуг.

Тав. Хэйфец выступіў з дакладам **аб выніках работы юнсэкцый і задачах на лета.**

Зьмест масавай работы юнсэкцый за мінулы пэрыод быў прыблізна наступны: шахматна-шашачныя турніры, чыткі, гутаркі, вечары самадзейнасьці. Трэба адзначыць, што **нашы юнсэкцыі не змаглі яшчэ, як сьлед організаваць досуг моладзі**, зрабіць так, каб апошняя штодзённа адчувала існаваньне юнсэкцыі, дзе можна цікава і карысна правесьці вольны час.

Як лепш наладзіць працу

Выступленьні дэлегатаў конфэрэнцыі.

Ня «Турнэ па Эўропе», а вывучэньне роднага краю.

Серафімаў:—Я зьвяртаю вашу ўвагу на краязнаўства, якое павінна прыкаваць да сабе ўвагу рабочай моладзі і заняць значнае месца ў нашай культурна-асьветнай рабоце. Нашай бліжэйшай задачай павінна зьвіцца ўцягненьне масаў моладзі ў краязнаўчую справу, шляхам наладжваньня адпаведных экскурсій на вытворчасьць і за горад, зьбіраньне адпаведных экспанатаў і організацыю краязнаўчых гурткоў.

Толькі 2 юнсэкцыі гораду. -- Працьасьветы і Саўгандслужачых, здолелі шырока разгарнуць масавую работу і могуць пахваліцца сваімі дасягненьнямі.

Адсутнасьць сталай сувязі паміж сабой, адсутнасьць абмену вопытам работы, яе кепскі вучот. а таксама нацянутыя адносіны з Праўленьнямі клюбаў--характэрны амаль што для ўсіх юнсэкцый. У выніку--многія нашы мерапрыемствы страдаюць сухасьцю. шаблёнам. непрыстасаванасьцю да моладзі.

Чым жа тлумачацца паказаныя недахопы?- **Кепскім падборам часткі работнікаў. што ва многім залежыць ад комсамольскіх ячэек. залішняй гарачнасьцю юнсэкцый у зваротах з Праўленьнем клюбу. нарэшце. незнаёмствам нашага** культурна-масавага актыву з адпаведнай літаратурай. Апошнюю абставіну трэба асабліва падкрэсьліць, бо **многія нашы работнікі абсалютна адарваны ад друку і ня чытаюць ніякай літаратуры па пытаньням культурна-масавай работы сярод моладзі.** Нават неўдасуджваюцца паглядзець «Комсамольскую Праўду» і «Чырвоную Зьмену», дзе часта зьмяшчаюцца досыць каштоўныя матар'ялы.

Дрэнным адносінам паміж юнсэкцыямі і Праўленьнямі трэба палажыць канец. Неабходна раз на заўсёды ўцяміць таму, хто гэтага яшчэ не разумее, што юнсэкцыя зьяўляецца часткай клюбу і як такая павінна працаваць у поўнай пагоджанасьці з ім.

У летні час работа павінна выяўляцца ў шырокім скарыстаньні ўсіх летніх магчымасьцяў, як сонца, паветра, вада.

Конкрэтна: **прагулкі за горад, экскурсіі, гульні і гутаркі на сьвежым паветры, катаньне на лодках ды інш. Усе гэтыя мерапрыемствы павінны наладжвацца плянава і організавана.**

Пры ўмове дастатковай увагі з боку працаўнікоў юнсэкцыі і ячэек да летняй масавай культработы, апошняя будзе пастаўлена на належную вышыню.

Турызму трэба прыдаць характар азнаямленьня ў першую чаргу з сваім родным краем. Трэба ахаладзіць «пыл» тых турыстых, якія імкнуцца да «турнэ» па ўсяму СССР і нават па Эўропе.

Акрпалітасьветы сёлета пастараецца наладзіць для рабочай моладзі шэраг экскурсій па чыгунцы з 50 проц. літарамі.

Паходы ў тэатр сябе апраўдалі

Стронгін:—Рознастайны склад моладзі, якую аб'ядноўваюць нашы юнсэкцыі, шкодзіць іх нармальнай рабоце. Давол цяжка прыстасаваць работу да ўсіх пластоў гэтай моладзі, сярод якой маюцца хлопцы з самымі рознастайнымі запросамі і разьвіцьцём. Кіраўніцтва юнсэкцыямі з боку ячэек кульгае, яго трэба ўзмацніць.

Масавыя паходы моладзі ў Белдзяржтэатр, якія організавала «Чырвоная Зьмена», сябе цалкам апраўдалі. на летні пэрыод трэба іх працягваць.

Каго абхапляць?

Бандарэнка:—Няма яснасьці ў разуменьні, каго павінна аб'ядноўваць юнсэкцыя--выключна сяброў клюбу, ці і іншую моладзь, якая зьвязана з данным саюзам, але не зьяўляецца членамі клюбу,

Нашы вечары самадзейнасьці ў большасьці выпадкаў праходзяць дрэнна, бо няма ўзору і прыкладу таго, як трэба іх організаваць.

Сонца—наш саюзнік.

Летняя фізкультура сярод моладзі

(Садаклад тав. Лева).

— Бязумоўна, што фізкультура павінна ўлетку заняць значнае месца ў сыстэме ўсёй нашай культурна-масавай работы. Формаў фізкультуры на летні пэрыод можна рэкамандаваць тры: 1) спаборніцтвы, 2) скарыстаньне паветра, сонца і вады, як фактараў аздараўленьня, і, нарэшце, 3) масавыя фізкультурныя выступленьні.

Пачнем са спаборніцтваў. Апошнія павінны заключацца ў элемэнтах знаёмых моладзі, якія ня патрабуюць спэцыяльнай трэніроўкі. Гэта—бег, хадзьба на мясцовасьці з перашкодамі, эстафэта, стралковыя спаборніцтвы, да якіх наша моладзь выказвае асаблівую цягу.

Самай лепшай фізкультурай улетку зьяўляецца карыстаньне паветрам, сонцам і вадой. Але трэба ведаць, як карыстацца імі, не зрабіць, напрыклад, сонца з нашага саюзьніка ворагам. Такім мерапрыемствам, як купаньне, загараньне на сонцы і г. д. пажадана прыдаваць колектыўны і масавы характар.

Нашы масавыя фізкультурныя гульні і выступленьні да гэтага часу адзначаліся многімі недахопамі, мы намераны сёлета організаваць курсы кіраўнікоў масавых гульняў, куды будуць вылучацца прадстаўнікі ад кожнага фізкультурнага гуртка.

Пару слоў аб турызме. Гэтую плынь, якая за апошні час стала сярод моладзі вельмі папулярнай, трэба абмежаваць вызначанымі рамкамі і ўзяць пад сваё кіраўніцтва. Іначай **турызм ператворыцца ў брадзяжніцтва, што нам зусім не пажадана.**

Турызм можа быць лягерны, пешаходны, водны і велёсыпэдны. У нашых умовах найбольш даступным зьяўляецца пешаходны турызм, да якога аднак наша моладзь не выказвае асаблівай цягі.

Імкненьне да пераходаў: Менск—Тыфліс, Менск—Архангельск, трэба крыху пазбавіць, як па прычыне іх значнай адлегласьці, гэтак і паравўнаўча з малым знаёмствам з нашым беларускім краем. **Турызм у першую чаргу павінен адбывацца ў межах БССР.**

Літаратурная старонка

Янка Шаірка.

Узьмятнуся к далям

Пайду ў сінеючыя гоні
Тугу раскідаю ў палёх,
І песенныя перазвоны---
Заўюцца ў штандары лёс.
Пайду ў сінеючыя гоні...

Я заняю аб днёх сьвітаньня---
Квітнелым заклікам жыцьця,
Бо шчыра веру ў тое раньне,
Што нам нясе чырвоны сьцяг.
Я заняю аб днёх сьвітаньня.

Пайду ў сінеючыя гоні
І сум загіне ў палёх,
І новай песьні перазвоны
Заўюцца ў штандары лёс,
І заквітнеюць нашы гоні.

Кляштарны.

* * *

За кроснамі часу ня прыкмеціш,
Дзень прабег так хутка, хоць ня вер...
Што-та робіцца цяпер на сьвеце,
Што на сьвеце робіцца цяпер.

Вечар гасіць сонечныя плесы.
Усплываюць зоры ў сіняве.
Нудна звон надломаны галосіць
У заседжанай воронамі царкве.

А ў клюбе чуюцца цымбалы.
Многа чутак. радасьці, надзей...
Дзень папоўз за сонныя абвалы.
Лёг туман на дрэмлючай вадзе...

У душы дзяўчыны парываньні
Сэрца паліць радасьцю надзей.
Ат пастылае зблудзілася ў тумане,
Ат нялюбае зрабілася мілей.

Смуту дзён кудысьці ветры гоняць,
Гоняць марныя нязбыўчывыя сны...
Сёньня ўсе на сьвеце комсамольцы
Шматструнным водгульлем вясны.

А цяпер,—
Калі ў нябесных плесах
Усплываюць зоры ў сіняве
Нудна звон надломаны галосіць
У заседжанай воронамі царкве.

Стары поп гнусавіць ад сівухі
За прагорклы ладунам прыстол...
Дзьве ці тры бяздомныя старухі
Галавой сьхіліліся на дол.

За амбонам сьвечкі дагараюць.
На мурох як лапы мерцьвякоў
Пахавальнай дрожжу паміраюць
Сьвятацені пройдзеных вякоў.

А ў клюбе чуюцца цымбалы,—
Многа чутак радасьці,--надзей...
Дзень папоўз за сонныя абвалы,
Лёг туман на дрэмлючай вадзе.

Што-та робіцца цяпер на сьвеце
Што на сьвеце робіцца цяпер...
За кроснамі часу ня прыкмеціш,
Дзень прабег так хутка хоць ня вер...

Круціліся пасы па жалезных шпулях прыводзячы ў рух вялізарныя камяньні--жорны.

Грук, які аддаваўся каменьнямі, напаўняў млын так, што нельга было пачуць, калі гаварыў той ці іншы завозьнік. Толькі і чуваць было, як мельнік-вусач выкрыкваў:

— Засыпай!..

— Адгортвай!..

Затое ў завозьніцкай было спакойна. Нейдзе, як-бы далёка, быў чуцен млынавы грук, які аддаваўся асобнымі гукамі: «тук-так-тук-так»...

У завозьніцкай, якая была тут-жа пад адною страхою з млынам, сабралася каля дваццаці чалавек завозьнікаў. Было вельмі накурана.

Завозьнікі не шкадавалі самаросьліку, які без перапынку тлеў, даючы клубкі дыму.

Ня зусім стары, і ня зусім малады, а так сабе сярэдніх гадоў мужчына, якога звалі Рыгорам, сядзеў за доўгім, вузкім сталом, курыў і вёў гутарку.

— Не, так не абойдзецца ў гэтым годзе, папасварымся яшчэ,--казаў ён выпусьціўшы сінія клубочкі дыму.

— Ты думаеш?--Хочаш?--запытаў у яго Дзямян,--нізенькі ў кароценькай жакецца чалавечак, на галаве ў якога была даволі зношаная шапка з пераломаным брылем, а яго суконныя, тоўстыя порткі былі так зашмальцованы, што блішчэлі як бляха.

— Ня думаю і не хачу, а справа відавочная,--справа кожнага году,--казаў Рыгор далей.

— дзе вясна, і мы хутаранцы больш ня будзем цярпець, калі на нашым выгане будзець хадзіць ваша быдла і коні. Ды яшчэ мала таго, зьбіваць нашы дарэзкі--шнуркі,--скончыў ён кінуўшы далоў акурак

— Чаму гэта на «вашым выгане?

— Які гэта ён ваш?--З падскочыўшаю раптам злосьцю запытаў Дзямян у Рыгора і дабавіў:

— Што гэта вы за асэсары? І дакуль гэта ён будзе называцца вашым?

— Наш выган, вось што!--дабавіў ён рашуча з яшчэ большаю злосьцю.

— Пачакай, не гарачыся!--сутрымаў Рыгор Дзямяна, разьвёўшы рукамі.

— Ты вось скажы: як папаў гэты выган у вашыя рукі?

— Ці не дапамагла часамі вам каламашка грошай, якую высыпалі з Хлёрчыкам земскаму начальніку, і заабладалі гэтым выганам--трыццацю дзесяцінамі на трох гаспадароў?

— Скажы па праўдзе: каму належыў і павінен належыць гэты выган ад старых падзелаў яшчэ?--Ці таму, хто адбываў паншчыну, ці таму, хто быў ў шляхецкае постаці?

— Не, брат! Шуціш, што-ж будзеце плаваць і надалей, як карабель па мору, даволі,—закончыў Рыгор, і злосна плюнуў на замурзаную дзераляную падлогу.

Пакуль Рыгор гаварыў, Дземян аж задрыжэў ад злосьці. Ён як быў маленькі, дык яшчэ зробіўся меншым на пядзі дзьве.

Твар яго пачырванеў, як журавіна ў позьнюю восень. Бляшаныя порткі, што былі на ім, ад яго злоснага дрыжаньня пачалі лапатаць усё роўна, як тая муха, што ад свайго цяжару ніяк ня можа падняцца з ваконнае рамы на шкло шыбы.

— В-а-а-ш в-ы-г-а-н!.. Ваш-ы ш-нуркі! як, ваш-шы?!—прабачай!..

— Я казаў і кажу, што, што!.. як пасьвілі так і будзем пасьвіць!—бо, наша, цаша, н-н-а-ш-ш-а!., і ён так пусьціў наўперад, у Рыгораў нос сваю «трохпальцавую махэнацыю» што калі-б той не пасьпеў адкінуцца, дык напэўна нос бы яго стаў захварбованым.

Стары Марцін, які сядзеў на рагу стала і палуднаваў, накройваючы сытую, сырую скварку, —моцна зарагатаў.

Другія мужчыны, якія сядзелі тутак -ж, і некаторыя з іх стаялі па сярэдзіне хаты, таксама зарагаталі.

А сярод іх рогату нехта падхваціў:

— Гэрой Дзямян!

— П-п-а-дай яшчэ!

Дзямян адчуў сваю нялёмкасьць. Ён, акінуўшы сваім кароценькім позіркам мужчын і пабачыўшы іх іронічны рогат, —зусім зьбіўся з панталыку.

Рыгор толькі сплюнуў у бок, як бы адчуўшы нейкае нездавальненьне. і на яго твору прапаўзла нявольная ўсьмешка.

— Д-у-р-а-нь!—мог толькі прамарматаць ён.

У завозьніцкай на момант як бы утварылася цішыня.

Мужчыны зноў выпусьцілі па «клубочку» дыму.

Час праходзіў. Рыгор першы парушыў маўклівасьць.

— Ну як, пасварымся яшчэ?—сказаў ён падміргнуўшы ў Дзямяваў бок.

Зноў прабег сьмех. Зноў нехта нявыцярпеў і падпусьціў слаўцо:

— І ты цярпіш Дзямян? Э-х-х!

І сапраўды, для Дзямяна мяжа была пераступлена. Дзямян ня вытрымаў.

Не пасьпелі мужчыны зрабіць нат і позірку, як ён скрытна падскочыў і штурхануў Рыгору кулаком у бок...

... А праз некалькі хвілін у завозьніцкай нікога ня было, было спакойна.

Сіні дым толькі расплываўся пластамі,—плаваў, асядаючы маленькімі кропялькамі, на обголеныя сьцены завозьніцкай, ды грук млынавых жорнаў не пераставаў паўтараць свае абрыдлае: «тук-так-тук-так-тук-так...»

М. Багунец.

На Ўсходзе.

..Сонца плыве крывёй—
Хмурыцца жоўты твар...
Здраднікі ў звоне зброй
Катуюць-рвуць абшар...
Чорных груганаў рацъ
Сее крывавы зрок,—
Рэкі крыві бурляць,
Кроў--што ні ступіш крок...
Але ня тухне рух,
К Волі шырэе шлях—
Між акіянаў двух
Ўеецца Чырвоны Сьцяг.

Ўжо ланцугі зьвіняць
Песьнямі новых днёў:
«Здраднікаў—катаў раць
Згіне ў крыві агнёў!..»
Высахне--зьнікне кроў,
Выплывуць хвалі надзей;
Зьнікнуць вянкі акоў—
Спадчына чорных падзей...
Там, дзе красуе зьмрок,
Дзе ланцугі зьвіняць—
Бачыць мой востры зр[о]к
Промені новага дня...

Чайка.

М. Хведаровіч.

Над балотам мёрзлым—
Чайка галасіла,
А навокал іней,
холадна,
туман
«Памажэце, добрыя,
Не хапае сілы,
Голаду і холаду
болей
ня стрымаць.»
Галасіла чайка
у тумане сівым,
Да зямлі крыламі
белымі кратала.
Галасіці болей
не хапала
сілы.
Не хапала сілы
на зямлю
упала.
І упала чайка
больш крычаць
ня можа.
Замерзае цела
асавелі крыльля.
Прыляцеў крылаты
памагчы прыгожай,
Прыляцеў нязваны
з-за дзесятай
мілі.
Разарваў усё цела,
ганьбіць стаў
паганы,
Дапамог ў няшчасьці
дапамог,
цаверыў.
Затаптаў прыгожасьць
бруднымі нагамі,
І рассыпаў пер'я,
залатое
пер'я.

Сяргей Фамін.

Сёньня ночка ласкава, як мама
І сівей чым валасы у мамы.
Чэша кудры сьнегавая заміць
Калыханку запявае за кустамі.
Недзе ў далях, усьнегавых сувеях
Хата залаціцца аганём.
Ма'быць ночы там—куды сівей,
Ма'быць зоры там—рахманым дзіцянём.
У печы дровы разгарэліс жарка.
У цішыні газэта шалясьціць.
Бацька ціха марыць аб жняярцы,
Як вясной к шматпольлю перайсьці.
І глядзіць на шэрую паперу,
І позірк разьбягаецца радкамі...
Мама марыць... Верыць
і ня верыць
Ноч сівей, чым валасы у мамы.
Дні бягуць, бягуць дзяньکі за днямі,
Па вясноваму шушукае гальлё...
Залаціцца хата аганямі
Родная... Ў замеценых палёх.

М. Розна.

* * *

Кліча мяне радасьць
Залатой вясны
На спатканьне сонцу
На раздольле ніў,
Бор зялёным сьпевам
Новы дзень абвіў
І ўнімае песьні
Кветачак і траў.
Я пайду сягоньня
Дзе цьвіце вясна,
Кліча мяне радасьць,
Сонца і жыцьця...
Ад палёў і лесу,
Льлецца гымн вясны,
І гараць абшары,
Жыцьцём маладым.
Ды ірдзіцца поле
Кліча мяне радасьць
Маладога дню,
Я пайду далёка
Абвіму вясну...

Ружовы зярок.

Задыміліся вільгацьцю ваколіцы. І цені вячэрнія паволі кладуцца над талымі палямі.

Палі ўжо заснулі.

Тады Даніла Букаты, тутэйшы кулак, выходзіць на пералог, што за вёскаю, прачысьціць сваю дубальтоўку. За[illegible]ць над вадою ў кусты, і з прагласьцю сочыць ці хутка прыляцяць качкі... Урэшце, ў змроку на паверхню за кустамі апускаецца птушыная стадка.

Зара адбіваецца ў вадзяной люстэрцы. Даніле добра відаць мушка ў дубальтоўцы і вялікі качар распраўляючы зялёныя пер'я. Даніла старанна цэліцца. У вячэрнім паветры грымхаюць раскатыстыя стрэлы. Качар б'ецца аб ваду параненым крылом, а Даніла паволі закасвае шарачковыя штаны, і гэтак жа паволі, плюхаючы чырвонымі, як у бусла нагамі, ловіць на паводках падбітую дзіч.

Стадка апусьцілася ў другім месцы. Даніла заклаў новыя патроны і пашоў. Каля хутара спаткаў свайго суседа пана Янцэўскага.

-- Ты ўжо? а я толькі ішоў да цябе. Думаў сваю прачысьціць...

-- Ня варта--блізка ад вёскі. Пачуюць нашы «пісакі» тады ў газэту працягнуць. У луку пад мост пойдзем. І сябры рухаюць к мосту.

-- Цяплыня, якая стаіць,--кідае Янцэўскі.--Я думаю час парабкоў наймаць і брацца за поле.

-- Ха-ха. Можа не давядзецца?

-- Чаму?

-- Галата рыхтуецца абрэзаць нашы гаспадаркі.

-- Нябыць гэтаму. Першаму галаву пакрою, хто будзе кроіць маю гаспадарку.

-- Нам трэба прыняць актывістых, бо праз іх усе пастановы праводзяцца.

І суседзі будуюць пляны надзвычайныя для барацьбы з актывістымі і пісакам--сакратаром ячэйкі.

-- Мы павартуем яго, як будзе іці з сельсавету, а там перадушыць горла--дзьве хвіліны.

З хутару прыбеглі Данілавы сабакі. Лашчацца. Ліжуць рукі. Зара яшчэ ня гасьне, небасхіл увесь макавы...

* * *

Позьняя пара.

Над Рудняпскім лесам ляжалі сьветлыя палосы зары. У гэты час селькор Андрэй Журык вяртаўся з раённага сходу. У думках перабіраў падзеі апошніх дзён. Думаў, што хутка адбудуцца перавыбары ячэйкі. Будзе вольны час, і з газэтаю можна будзе часьцей дзяліцца.

Паветра чыстае, цёплае.

Каля мосту ён заўважыў--чыесь дзьве цені. Прашлі адзін раз, другі.

«Няйначай нашы сяляне рыбу брэдням ловяць», падумаў ён і ўшпарыў крокі.

-- Хто там?--прагукаў наспатканьне яму густы бас.

-- Свой...

-- Ідзі...

Журыку голас здаваўся пагражаючым, але ён пашоў.

Дзядзька Даніла, таварыш Янцэўскі, добры вечар!.. свае людзі...

-- Качкі страляеце, таварышы?

-- Страляем..., а ты можа ў газэту напішаш?

Тры моцныя рукі схапілі Журыка, сьціснулі за плечы, за шыю.

Удары насыпаліся адзін за другім.

-- Пісака... напішаш... хрыпеў Янцэўскі.

— Вось табе газ-эта... кулакі... зямля... абрэзка багатых..

Зьвінела ў вушах. Сьціснутае горла не балела больш.

— Ён задыхаўся.

— Няўжо канец? А вёска зусім блізка. Там комсамольцы яшчэ сядзяць на вуліцы, і можа пачуюць...

— Ратуйце!

З сілаю рвануў і кінуўся бегчы. Удагонку грымнуў стрэл. Штось тупа балюча, бы калом, ударыла ў бок. Абажгло. І ён аберуч ухапіўшыся за хворае месца, паволі апусьціўся на мост.

-- Больш не напішаш? Не падзеліш чужога? га? Схілілася да яго твару азьвярэлая морда Данілы.

-- Зямлі хацеў, паскуда? Ёш!..

Але ён ня чуў больш пагроз. Перад вачыма сьлаліся туманы вільготныя і ён плыў у іх.

-- Куды нам цяпер яго?--пытаўся Янцэўскі і рукі ў яго дрыжэлі.

-- Купаць будзем.

Бяры.

Увьнятае цела скінулі цераз пярыла.

-- Пішы сукін сын!--панеслося ўдагонку, і дзьве пары босых ног ціха ўдаляліся. Была вясна і цені начныя густа ляжалі над талымі палямі.

* * *

Шырока разьлілася рака ў весну.

Быў нераст плоткі і стары рыбак Яўхім ужо другія суткі вартаваў нераты. Езьдзіў на чоўні, і празябшы вылез пад куст, каб сагрэцца каля вогнішча,

Супакоіўся лежачы і сон пачаў хіліць сівую галаву.

І думалася Яўхіму.

-- Вось бы цяпер на мяккім сяньніку дома паляжаць, а то... ат, ужо шосты дзесятак і ўсё так, то ў дарозе, то пад кустом. Хіба можа ўнукі большыя паднімуцца, тады будзе лягчэй.

Яшчэ можа-б доўга разважаў бы стары, але яго хтось перапыніў.

Пачуўся Яўхіму, ці можа здалося, стогн. Яўхім ня быў адроду палахлівым. Ён больш ужо, як трыццатую весну хадзіць начаваць сюды. Прывык к адзіноце. А тут яму стала неяк няпрыемна.

Здань?!

Устаў і спытаўся.

-- Хто там?

-- Другі раз.

Цішыня. Далёка качкі ў крыніцы крычаць.

А потым.

-- Ратуйце!

— Андрэй, ты? На дарозе ляжаў мокры з слабым адзнакамі жыцьця чалавек... Спазнаў Яўхім адразу Мікалавага сына. Андрэй ты? Чаго ты тут і мокры ўвесь?--пытаў ціха цягнучы мокрага да вогнішча.

— Падстрэлілі дзед... падстре...

І больш на запытаньні не адказваў...

У гары цьвіло агнямі сіняе неба. Ён любіў яго і не хацеў паміраць. Яно гэткае, як і жніўнае, калісь пасьля заходу сонца ён насіў у мэндлікі снопы а потым потны ад працы, прылегшы на мяжы, любіў слухаць купальскія сьпевы. Любіў сястру і Маньку комсамолку. З ёю ў мінулае лета прыходзіў сюды ў надвячорні. Жартавалі.

Яна кінула дзьве кветкі ў раку.

— Ну Андрэй, ці будзем мы разам?.. Сачы!

Яе--прыплыла да берага, а яго панясласяўдаль.

-- Нашы дарогі разойдуцца, сказала яна й чагось задумалася, а ён сьмяяўся да сьлёз, бо было весела. Цяпер Андрэю вельмі хацелася зноў прычакаць тэй пары, а ён паміраў.

З талых палёў вецер нёс пахі сырое зямлі. вясны, На зялёным грудзе ўжо распускаліся бярозы і шумелі.

Стары сядзеў у задуменьні. Над ракою шапталіся лозы, ці то аб вясьне ці можа аб жыцьці ня ў час згарэўшым Яўхім ня слухаў. Усклаўшы на плечы торбы з рыбаю, панёс у вёску навіны.

Фізкультурны Менск

— 15 мая на спартыўнай пляцоўцы „Профінтэрн" адбудзецца футбольны матч на выяўленьне зборнай каманды Менскай акругі па футболу. Гэтая каманда пасьля матчу прыме ўдзел у міжгародніх спаборніцтвах і ў розыгрышы рэспубліканскага першынства.

— Закончыўся пленум Менскага Акруговага Савету Фізкультуры, які пастанавіў на летні перыод узмацніць кіраўніцтва фізкультурным рухам у раёнах Менакругі шляхам выездаў на месцы, заслухоўваньня справаздач райсаветаў ФК і г. д.

— Адбылася рэарганізацыя вучэбна-тэхнічнага камітэту пры Менакрсавеце фізкультуры. Утвораны 3 сэкцыі: 1) па лёгкай атлетыцы і воднаму спорту, 2) вайсковаму спорту, 3) гульняў і масавых мерапрыемстваў. Да працы ў гэтых сэкцыях прыцягваюцца радавыя фізкультурнікі.

— Да канцу вучэбнага году рыхтуецца агульна-гарадзкое школьнае сьвята фізкультуры, у якім прымуць удзел усе школы Менску.

Рыхтавацца у ВНУ

Гэтымі днямі адчыняюцца ў Менску пры Галоўпрофасьвеце трохмесячныя курсы па падрыхтоўцы ў ВНУ.

На курсы прымаюцца асобы, якія скончылі агульна-адукацыйныя курсы, школы ўзвышанага тыпу і сямігодкі. Да заяў трэба далучаць мэтрыку, пасьведчаньні аб адукацыі і соцыяльным стане, а таксама камандыроўку ад профарганізацыі.

Заняткі будуць праводзіцца па вечарох.

Курсы організуюцца па прынцыпу самааплаты.

Курсы вясковых настаўнікаў.

З 6-га мая г. г. на Менскай Біржы Працы (разумовая сэкцыя) будзе адбывацца запіс сяброў саюзу, жадаючых паступіць на курсы па падрыхтоўцы вясковых настаўнікаў, якія адчыняюцца пры Наркамасьвеце.

Курсы разьлічаны на 4 месяцы—з 30 мая па 30 верасьня 1927 г.

Могуць быць залічаны на курсы беспрацоўныя з наступнай адукацыяй:

а) скончыўшыя 6. гімназыю, б) рэальныя вучылішча, в) епархіяльнае, г) камэрцыйнае, д) 2-й ступені адзінай Прац. Школы, е) агульна-адукацыйныя курсы, ж) вышэйшае пачатковае вучылішча, з) сямігодку.

Жадаючыя паступіць на курсы павінны прад'явіць пры рэгістрацыі наступныя дакуманты: а) атэстат аб адукацыі; б) аўтабіографію; в) водгук мясцкому альбо саюзу; г) падпіску аб згодзе на выезд для работы ў вясковыя раённыя школы. Асобы, якія скончаць курсы, паступяць у распараджэньне Наркамасьветы дзеля накіраваньня на работу.

На карысьць беспрытульных.

У ліпені месяцы адбудзецца розыгрыш Усебеларускай грашовай лётарэі на карысьць беспрытульных дзяцей.

У зьвязку з набліжэньнам тэрміну розыгрышу ажывілася распаўсюджваньне лётарэйных білетаў. Многія акругі прадставілі дапаўняльныя заяўкі на высылку новых білетаў.

Толькі 16 дзён засталося да 1-га чэрвеня.

А к гэтаму тэрміну цэны павінны быць зьніжаны на 10 процантаў.

Выкарыстаць свае правы!

Цэнтральны Савет Профсаюзаў Беларусі значна пашырыў правы коопэратыўна-крамных камісій. **Гэтыя правы неабходна поўнасьцю выкарыстаць у барацьбе за нізкія цэны.**

Коопэратыўна-крамная камісія павінна **стварыць навокал пытаньня аб зьніжэньні цэн шырокую грамадзкую думку. організаваць вучот скаргаў на недахопы ў працы коопэратыву, прыцягнуўшы да гэтай работы актыўную частку пайшчыкаў і іх жонак.**

Тут на дапамогу камісіі павінны прысьці насьценгазэты, вечары пытаньняў і адказаў, групавыя гутаркі і г. д.

Кожнай скарзе пайшчыка камісія павінна даваць ход і дабівацца ад коопэратыву сваечасовага адказу.

Камісія павінна ў коопэратыўным кутку прадпрыемства ці ў чырвоным кутку **вывешваць прэйс-куранты, табліцы, якія паказваюць рух цэн і г. д.**

Таксама камісія павінна правяраць ход зьніжэньня цэн па расцэнках, атрымоўваемых крамай, да якой яна прымацавана, ад праўленьня коопэратыву. Пры гэтым ня трэба здавальняцца тым, што на тэй ці другі тавар цана зьніжана. Трэба правяраць—ці дастаткова гэта зьніжэньне, можа ёсьць магчымасьць яшчэ зьнізіць, ці зьніжаюцца цэны на хадавыя сарты, ці не паторшылася якасьць тавараў у зьвязку са зьніжэньнем цэн... Колькі накідвае коопэратыў на тэй ці іншы тавар?.. Ці не залежваюцца тавары?.. Ці ёсьць у краме ўсе тавары, якія пайшчыкі патрабуюць?.. Ці добра захоўваюцца тавары?..

Аб усіх выкрытых недахопах **камісія складае акт,** які і накіроўвае ў праўленьне ЦРК для прыняцьця адпаведных мер, **патрабуючы безадкладнага адказу.**

Комсамольцы—сябры коопэратыўна-крамных камісій павінны цяпер больш чым за ўвесь час праявіць сваю ініцыятыву і энэргію, бо цяпер маюцца для гэтага вялікія мажлівасьці!

А. Г.

Цэны падаюць—коопэрацыя расьце.

(Путчынскі сельсавет, Койданаўскага раёну).

Зьніжэньне цэн значна прыблізіла сялянства вёсак нашага сельсавету да коопэрацыі.

Ды на самай справе—чаму не пайсьці ў коопэратыў, калі, напрыклад, фунт абаранкаў каштуе 26 кап. замест ранейшых 30, шпулька нітак—11 кап. замест ранейшых 16-18, пуд солі—70 кап. замест ранейшых 90 і г. д.

Да гэтай пары, аднак, ня зьніжаны яшчэ цэны на такія ходкія тавары, як газа і цюцюн. На гэта трэба зьвярнуць увагу.

Сяляне вёскі Валоўнікі на адным з сваіх сходаў пасьля дакладу старшыні спажывецкага таварыства комсамольца-партыйца тав. **Сантаровіча** аб зьніжэньні цэн, вынесьлі пастанову, каб **усе былі пайшчыкамі коопэрацыі.** А. А.

Чыя матэматыка?

(Бабруйск).

Мы пытаем у чытача, колькі каштуе 400, 500 ці 600 грам насеньня кармовой сьвёклы, калі адно кілё каштуе 1 руб.?

Не спрабуйце адказаць—усё роўна памыліцеся! Вы думаеце, напэўна, што 400 грам каштуе 40 кап., 500 грам—50 кап., 600 грам—60 кап., але гэта глыбокая памылка!

Бабруйскі магазын Цэнтраземскладу разьвязвае пытаньне так: да 1-га красавіка адно кілё насеньня каштавала 1 р. 25 к. Трэ' было зьнізіць цэны на 20 проц. Зьнізілі. Цяпер цана кілё—1 руб. Але хто кажа, што трэба зьніжаць цэны на паўкілё, ці на 400 грам? Гэта глупства!

І вось цікавая расцэнка: **адно кілё—1 руб., 500 грам—70 кап., 400 грам.—60 кап. і. г. д. і. г. д.**

З тае прычыны, што большасьць сялян звычайна пакупае насеньне фунтамі, дык замест таго, каб адчуваць зьніжэньне цэн, яны адчуваюць нешта іншае... ва ўсякім выпадку ня вельмі леснае для магазыну Цэнтраземскладу!

Хто аўтар тэй матэматыкі, якой прытрымліваюцца кіраўнікі бабруйскага магазыну Цэнтраземскладу—нам невядома. А вельмі шкода!

Гібне вялікі талянт, па якому льлюцца сьлёзы РСІ... **М. С. С. і А. М.**

„Нарысы па гісторыі ЛКСМБ".

Па тэхнічных прычынах кніжка Б. Олікера і Л. Розэнблюма **„Нарысы па гісторыі Комсамолу Беларусі"** ня вышла ў сьнежані мінулага году, як гэта мелася на ўвазе.

У сучасны момант кніжка ўжо надрукавана і хутка выйдзе ў сьвет.

Прадмову да кніжкі напісаў сэкратар ЦК КП(б)Б тав. **Кнорын.** Г.

Дыспут „ТЭАТР і МОЛАДЗЬ".

У панядзелак, 16-га мая ў памяшканьні Беларускага Дзяржаўнага Тэатру адбудзецца працяг ДЫСПУТУ на тэму «ТЭАТР і МОЛАДЗЬ».

Удзел ў дыспуце прымаюць адказныя савецкія і партыйныя працаўнікі, вядомыя беларускія пісьменьнікі, навуковыя і культурныя сілы, а таксама і ўсе жадаючыя.

Пасьля дыспуту вялікі концэрт і пастаноўка.

Уваход па білетах, якія выдаюцца ў рэдакцыі газэты „ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА" і ў клюбе „КІМ".

Пачатак роўна ў 8 гадзін.

Масавы шахтурнір моладзі

Турнір пераможнікаў

Гульня ў групах пераможнікаў масавага шахматнага турніру працоўнай моладзі праходзіць вельмі напружана. Менш сустракаюцца грубыя памылкі, але ўсё-ж такі і яны бываюць.

Пасьля двух тураў у ранішняй зьмене ўперадзе ідуць: Трэсман, Будоль, Татур, Штэйн і Дакшыцкі І.

Партыя Іваноў—Гадуйка.

	Белыя	Чорныя		Белыя	Чорныя
1.	d2—d4,	e7—e6;	14.	f2—f4,	сf5—g4;
2.	c2—c4,	кg8—f6;	15.	фe2—e3,	фd7—f5;
3.	кв1—c3,	сf8—e7;	16.	сc1—d2,	фf5—h5;
4.	e2—e4,	0—0	17.	f4 : e5,	d6 : 5
5.	сf1—d3,	d7—d6;	18.	фe3 : e5,	фh5 : e5;
6.	кg1—f3,	кв8—d7;	19.	кd3 : e5,	сe7—f6;
7.	0—0	кf6—e8;	20.	кe5 : g4,	сf6 : c3;
8.	фd1—c2,	eв—e5	21.	сd2 : c3;	кc8—d6:
9.	d4—d5,	кd7—e5;	22.	лf1 : f8,	лa8 : f8;
10.	кf3—e1,	кc5 : d3;	23.	сc4—в4,	лf8—f4;
11.	кe1 : d3,	f7—f5;	24.	св4 : d6,	e7 : d6,
12.	e4 : f5,	сc8—f5;	25.	кg4—e6,	здаліся.
13.	фe2—e2,	фd8—d7;			

Навука і жыцьцё

Савецкая Ніагара

У „Чырвонай Зьмене" ужо пісалася аб грандыёзным проэкце пабудовы вялічэзнай гідраэлектростанцыі на Дняпру — так званым Днепрастрое. У сучасны момант гэты проэкт ужо праводзіцца ў жыцьцё—на Дняпру ідуць будаўнічыя працы.

Па разьлікам вядомага амэрыканскага інжынэра Сьцюарта, які нядаўна прыяжджаў у СССР, **энэргія Днепрастрою зьявіцца самай таннай у сьвеце.** Калі кілёват-гадзіна (мерка моцы электрычнай энэргіі) Волхаўскай станцыі каштуе 4 кап., буйных ангельскіх станцый—2 кап., а станцыяй амэрыканскай Ніагары (Ніагара—грандыёзны вадаспад у Паўночнай Амэрыцы, моц якога амэрыканцы выкарысталі для атрыманьня электротоку)—1 з пал. кап., дык тая-ж кілёват-гадзіна Днепрастрою абойдзецца ад 4/10 да 5/10 капейкі. І вось гэта таннасьць энэргіі Днепрастрою разам з яе вялічэзнай моцнасьцю і ўтварыць **пераварот у прамысловасьці Украіны і ўсяго СССР.**

Нядзіўна пагэтаму, што заграніца, якая празвала Днепрастрой „Савецкай Ніагарай", вельмі ўважліва сочыць за яго пабудовай. Яна добра разумее, што Днепрастрой — зусім не чарговая электрычная станцыя ў агульным пляне нашай электрофікацыі. Гэта — адна з буйнейшых перамог на фронце нашага соцыялістычнага будаўніцтва, экономічнай барацьбы з капіталізмам, гэта—вызваленьне ад замежнай залежнасьці ў цэлым шэрагу выключна важных для нас вытворчасьцяў.

А наша прамысловая моц—самае страшнае, што толькі можа быць для капіталу!

Барацьба футбаліста з... мотацыклам.

Усім вядома, што ў добрага футбаліста павінны быць добра разьвіты мускулы шыі і ног. Для іх трэніроўкі нью-юркскія студэнты прыдумалі, ня больш, ня менш, як... барацьбу футбаліста з мотацыклам.

Футбалісты становіцца на ўсе чатыры і прывязвае моцную вяроўку да сьпіны, часткай да асобага шлему на галаве. З другога канцу вяроўка прымацоўваецца да мотацыклю. Мотацыкл прыводзіцца ў рух, і ўся задача футбаліста зьяўляецца ў тым, каб як мага больш утрымоўваць яго сілай сваіх мускулаў.

Амэрыканцы зацьвярджаюць, што такі спосаб трэніроўкі дае надзвычайна добрыя вынікі.

З ваўком на крыле самалёту

Амэрыканская міліянэрша-спартсмэнка Эліза Строф, каб як-небудзь „атрымаць моцнае адчуваньне", нядаўна рашылася на зусім выключны па сваёй сьмеласьці і, праўду кажучы, глупству, трук. Маючы ў кішэні рэвольвэр, а ў руках бізун, яна разам са сваім прыручаным ваўком зрабіла 15—хвілінны палёт на крыле самалёту.

Аказалася, што ні рэвольвэр, ні бізун ня былі патрэбны: воўк, як укопаны, стаяў на крыле. Бязумоўна, Эліза Строф мела „буйны посьпех".

Два сьветы.

Жыцьцё дзяцей у Амэрыцы.

Надышла нядзеля—дзень сходу групы. У 6 гадзін увечары Лео *) забег да Вальдэмара **) і яны пашлі. Лео павёў Уладзіка па нейкіх малалюдных вуліцах і цёмных завулках, зрабіў некалькі кругоў і, нарэшце, вышаў у доўгі, цёмны двор, спусьціўся ў сутарэньне і сказаў:

— Тут.

Сутарэньне ўнутры было вельмі вільготнае, але было вельмі добра прыбрана і аздоблена.

Там ужо было 60-70 сяброў групы і іх кіраўнік—**Боб Штальбэрг,** чалавек высокага росту, моцны, здаровы і разумны. Ён пазнаёміўся з Вальдэмарам, потым заклікаў усіх да парадку і сказаў:

--- Таварышы, мы сёньня правядзем дзьве гутаркі. Па-першае, адзін таварыш, **Гары Дуд,** які працуе ў штаце Пэнсільванія ***) на вугольных шахтах, раскажа нам аб тутэйшым жыцьці. Падругое, таварыш Вальдэмар Стальскі раскажа нам аб жыцьці ў СССР, і мы, такім чынам, даведаемся, як мы будзем жыць, калі забярэм уладу ў свае рукі.

Падняўся хлапец, 14 год, бляды, худы, з палаючым у вачох агнём і пачаў:

--- Таварышы, вы ня можаце ўявіць, як нам цяжка жыць. Вам тут пад лінейкай вучыцеля і гумавым кіям поліцэйскага ў тысячу разоў лягчэй жыць чым нам. Вы ведаеце, што вам ня трэба ўставаць у 5 гадзін раніцы і накіроўвацца на працу да 9 гадзін вечару, каб атрымаць тое, што называецца заробчай платай, на якую нельга добра і папалуднаваць. А за якую немысьліма цяжкую працу мы гэта атрымоўваем! Гэтыя капіталісты сталі зьвярамі, калі яны могуць дзяцей, слабых дзяцей пасылаць на такую працу!!

Ён раскашляўся і кашляў некалькі хвілін надрыўным кашлям.

--- Гэта ўсё мая праца парабіла. Слухайце, я раскажу, як мы працуем.

--- У 5 гадзін мы на шахтах. Частка хлапцоў, якім 13-14 год, спушчаюцца ў шахты разам з дарослымі рабочымі. Праца там страшэнна цяжкая. Прыходзіцца шляцца па цёмных тунэлях з маленькім ліхтарыкам, заўсёды у вадзе, у гразі і адломваем кускі вугалю цяжкай кіркай, якую ты ледзь можаш утрымаць, увесь час баючыся, што на цябе ўпадзе столь. А гэта бывае часта ад таго, што адміністрацыя шахтаў ня прымае нават простых перасьцярогаў і многа хлапцоў гіне. Акрамя таго, трэба вазіць вагонеткі, напоўненыя даверху вугалем, цераз сілу, ледзь ня падаючы ад стамленьня. Калі ад гэтай працы захварэеш, дык адміністрацыя ня лечыць. Кажа: «Трэба быць асьцярожным».

Дуд пачаў зноў кашляць і яму зрабілася дрэнна. Крыху яго адхаялі і, ня гледзячы на просьбу Боба Штальбэрга маўчаць, ён прадаўжаў:

— Так працуюць у шахтах; на паверхні зямлі ня лепш. Кускі вугалю вывозяць наверх і даюць разьбіваць на кусочкі людзям, якія завуцца **брэкерамі.** Гэта—дзеці ад 10 да 16 год; я ў іх ліку. Агромністыя цьвёрдакаменныя глыбы, да якіх ня ведаеш, як прыступіць, неабходна разьбіць кіркай таўшчэй і вышэй цябе, і пры тым разьбіць хутка, затым што пад'яжджаюць новыя кускі.

Пачынаеш біць. Аглушыцельны стук вакол ледзь не разьдзірае вушы. Вугальны пыл заходзіць у вочы, у вушы, у нос, рот, лёгкія. Пачынаюць ісьці сьлёзы, пачынаеш кашляць. Пальцы абдзіраюцца аб вугаль, пачынае ісьці кроў. Але на гэта нельга глядзець, трэба працаваць хутчэй і хутчэй. І працуеш! А для чаго? Для сябе можа? Але-ж мы жывем горш за сабак! Не для іх, для капіталістых!!! Каб я сустрэў гаспадара шахтаў, я задушыў бы яго на месцы.

Ён змоўк і сеў. Было ціха, ціха. Боб Штальбэрг запытаў:

— Ну, што вы аб гэтым думаеце?

Лео сумна адказаў:

— Усё ясна! капіталісты—ваўкі, а мы —авечкі.

— Вальдэмар раскажа нам аб тым, чаго мы даб'емся.

Вальдэмар устаў і доўга расказваў аб жыцьці дзяцей СССР, а таксама прачытаў ліст ад ячэйкі і ўсе газэты і закончыў такім чынам:

— Ітак, цяпер я паўтару аб галоўнейшых паляпшэньнях у жыцьці дзяцей СССР:

Па-першае, беспрытульных хлапцоў накіроўваюць у дзіцячыя дамы, дзе іх вучаць і не даюць ім жыць на вуліцы. Па-другое, нікому не дазваляюць эксплёатаваць дзіцячую працу. Па-трэцяе, не дазваляюць працаваць да 14-ці год. Пачацьвертае, організоўваюць піонэрскія атрады. Словам, жыцьцё дзяцей хоць і не зусім наладжана, але жывецца ім у шмат разоў лепш, чым у іншых краінах.

Ён сеў. Але тут Боб Штальбэрг паклікаў да сябе яго: і Гары Дуд і сказаў:

— Хлапцы, у гэтых двух хлопчыках заключаецца жыцьцё ўсіх пролетарскіх дзяцей. Вось гэта—і ён паклаў руку на **Гары Дуда**—сапраўднае, а вось гэта—ён паклаў другую руку на **Вальдэмара Стрэльскага**—будучыня.

На гэтым і скончыўся сход групы.

Піонэр **Трыполь Мілеўскі.**

*) Лео—амэрыканскі піонэр.

**) Вальдэмар Стальскі—піонэр прыехаўшы з СССР у Амэрыку.

***) Пэнсільванія недалёка ад Нью-Ёрку.

Сярод пісьменьнікаў.

„Маладняк".

За кошт ЦБ „Маладняка" камандыраваны ў Ленінград на экскурсію рабоча-сялянскай моладзі, організаваную „Чырвонай Зьменай", 8 маладнякоўцаў. Маладнякоўцы выступяць у Ленінградзе на вечары спайкі з сваімі творамі.

— Падрыхтаваны да друку: зборнікі апавяданьняў **Іл. Барашкі, А. Дудара, М. Ніканові**ча і зборнік вершаў **П. Труса.**

— Адбыліся перавыбары бюро Менскай філіі „Маладняка", у якое ўвайшлі таварышы: **Александровіч, Жылка, Барашка і Вішнеўская.**

„Узвышша".

— 26-га мая г. г. споўніецца першая гадавіна існаваньня літаратурнага аб'яднаньня „Узвышша". Да гэтага дню прыстасоўваецца агульны адчынены сход аб'яднаньня, дзе будуць пастаўлены даклады аб сучасным становішчы беларускай літаратуры і аб гадовай дзейнасьці „Узвышша". Таксама на сходзе будзе наладжана чытка твораў паасобных сяброў аб'яднаньня.

— Друкуюцца творы наступных сяброў „Узвышша": **З. Бядулі** „Тансілія" (зборнік навел), **У. Дубоўкі** „Наля" (зборнік вершаў) і **П. Глебкі** „Шыпшына" (зборнік вершаў). Пералічаныя кнігі маюць выйсьці ў канцы гэтага месяцу.

— Вышаў з друку другі нумар і рыхтуецца да друку нумар трэці часопісі „Узвышша".

У тры радкі.

— Студэнтам ВНУ БССР прадстаўлена каля 100 месц на курорты Крыму і Каўказу.

— Вучні яўрэйскай школы сялянскай моладзі ў Курасоўшчыне едуць у Маскву на экскурсію за кошт Наркамасьветы.

— У чэрвені месяцы адбудзецца ўкамплектаваньне авіашколы Беларускай вайсковай акругі.

— ЦБ краязнаўства наладжвае сёлета шэраг экспэдыцый па раёнах Беларусі, з мэтай іх вывучэньня.

Адказы чытачам.

Славецкаму (№ 934) Кандыдат бюро ня можа быць апоргам ячэйкі.

Яму-ж (№ 935) Райком перавод сяброў бюро ячэйкі ў кандыдаты ці наадварот павінен узгадняць з агульным сходам ячэйкі.

Е. (№ 936) Рабфакі знаходзяцца на Беларусі ў наступных гарадох: Менск, Горкі, Орша.

Сьцепановічу (№ 937). Плата за навучаньне ўстанаўліваецца з 5-га году навучаньня. Колькасьць платы для розных груп насельніцтва вызначаецца школьным саветам згодна пастанове Саўнаркому.

Блізьнякову (№ 938) Вучняў профшкол адпусьцяць на летнія вакацыі 1-га чэрвеня.

Палею № (939). Прышлі свае малюнкі ў рэдакцыю. Калі яны будуць мець грамадзкую цікавасьць, рэдакцыя іх скарыстае.

М. Кнізе (№ 940). Выходзячы з тых дадзеных, аб якіх пішаш, ты можаш быць прыняты на рабфак.

Андрыеўскаму (№ 941). Экзамены для паступаючых у БДУ пачнуцца прыблізна каля 15 жніўня.

Яму-ж (№ 942). Хіміка-тэхнічны факультэт пры БДУ ў гэтым годзе ня будзе адчынен.

Адказныя рэдактары { А. БАРАНЬНІКАЎ. А. КУРЦІК.

Галоўлітбел № 24867. Менск, 2 друкарня БДВ.